

12/05/2014

לכבוד:

שרת הבריאות, גב' יעל גרמן

שר האוצר, מר יאיר לפיד

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים יומיים אלה נפרוש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורה של מירית וולך, על אבדן צלם אנוש וחוסר יחס כלפי מטופלת שמתמודדת עם פרוצדורה לא פשוטה, פיזית ורגשית:

"זה באמת קטן, אבל מוכיח עד כמה מצבנו רע.

אחרי שאיבת ביציות (הפריה חוץ גופית), הנוהל בבית החולים הוא שאת בהתאוששות (השאיבה נעשית בהרדמה מלאה) ואז מגיעה למחלקת נשים עם מכתב שחרור ביד.

מה שאומר שאיש לא מביט בך, את אמורה לאכול, לשתות, לראות שהכל תקין, מוציאים לך אינפוזיה והיידה הביתה.

רק שאני לא מגיבה טוב להרדמות ולא מסוגלת להיעלם משם תוך חצי שעה כמו הרוב.

אז כל פעם (ועברתי את זה 7 פעמים. בפעמיים האחרונות, אגב, אפילו לחדר לא הכניסו אותי, הנורמה כיום היא ששמים אותך מאחורי וילון בפינת האוכל של המחלקה!), היה לי סיפור אחר.

אבל השיא, בעיניי, היתה הפעם שבמשך יותר מחצי שעה בעלי היקר ביקש בשבילי כליה [כלי פלסטיק] כי אני עומדת להקיא. ביקש שוב ושוב, רק שיאמרו לו איפה יש.

בסוף, הקאתי על הרצפה, ועל המיטה, ועל החלוק שלבשתי.

אבל את זה עובדת הניקיון מנקה, ומחליפה סדין, וביגוד. זה לא מטריח אחיות.

אני בטוחה שהן היו באמת עמוסות, אני עדיין חושבת שלתת כליה דורש פחות מלנקות אחרי הקאה."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית,

אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם מדי יום ביומו עד כמה גרוע המצב, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידי,

צוות "מכתבים לבריאות"

העתקים:

חברי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות בכנסת